

РЕШЕНИЕ

№ 111

гр. Стара Загора, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Орлин Н. Летов Въззивно гражданско дело № 20265500500216 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл. 463, ал. 1 ГПК.

Образувано е по жалба вх. № 18884/02.03.2026 г. /изпратена по ел. поща на 26.02.2026 г./ на „С.-Б.“ ЕООД, ЕИК ***, срещу разпределение от 23.02.2026 г. /предявено на страните на същата дата/ по изпълнително дело № 20258720400302 по описа на ЧСИ Д.Ц., рег. № 872 на КЧСИ.

В жалбата се твърди, че неправилно с протокола за разпределение на „С.-Б.“ ЕООД не са били изплатени разноски за принудителното изпълнение, съгласно удостоверение по чл. 456 ГПК, издадено по изп. д. № 471/2025 г. по описа на ЧСИ И.С., представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 5061,79 евро /9900 лева/. Твърди се, че разноските са били надлежно заявени пред ЧСИ с писмена молба. На 23.02.2026 г. постъпилата по делото сума от 14805,28 евро била разпределена от съдебния изпълнител между различни кредитори и било предвидено заплащане на такси и разноски на ЧСИ, но направените от дружеството-жалбоподател разноски за адвокатско възнаграждение не били включени в разпределението. Същите били надлежно заявени и доказани в изпълнителното производство и се ползвали с привилегия при удовлетворяване на вземанията. Наведен е довод, че като не е включил в разпределението заплатения от дружеството адвокатски хонорар, ЧСИ е занижил размера на подлежащото на удовлетворяване вземане за разноски, което законът гарантира, и е нарушил реда на удовлетворяване, като е предпочел други вземания за сметка на разноските по изпълнението. С оглед изложеното, жалбоподателят моли Окръжен съд – Стара Загора да отмени

разпределението по изпълнително дело № 20258720400302 по описа на ЧСИ Д.Ц., рег. № 872 на КЧСИ, в частта, в която съдебният изпълнител не е предвидил удовлетворяване на направените от присъединения взыскател разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 5061,79 евро /9900 лева/, както и да върне делото на ЧСИ за изготвяне на ново законосъобразно разпределение, включващо посочената сума.

Взыскателят „А.п.к.“ ЕООД е подал писмено възражение, с което оспорва жалбата като неоснователна. Моли да му бъдат присъдени сторените в настоящото производство съдебни разноски.

Частният съдебен изпълнител е депозирал писмено становище, в което оспорва жалбата като неоснователна и моли за оставянето ѝ без уважение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок за обжалване по чл. 462, ал. 2 ГПК от легитимирано лице и е насочена срещу действие на съдебен изпълнител, което подлежи на съдебен контрол, поради което се явява допустима.

По същество жалбата е неоснователна.

Процесното изпълнително дело № 20258720400302 по описа на ЧСИ Д.Ц., рег. № 872 на КЧСИ, е образувано по молба на взыскателя „А.п.к.“ ЕООД въз основа на изпълнителен лист № 220/02.12.2025 г., издаден по в. т. д. № 452/2025 г. на Апелативен съд – Пловдив, съгласно който „М.а.“ ЕООД е осъдено да заплати на дружеството - взыскател сумата от 118050,99 лева – главница, както и сумата от 10196,66 лева – мораторна лихва.

С разпореждане от 06.01.2026 г. на ЧСИ Д.Ц. жалбоподателят „С.-Б.“ ЕООД е присъединен като взыскател по изпълнителното дело на основание чл. 456 ГПК, с оглед представено от дружеството удостоверение от ЧСИ И.С., с рег. № 870 на КЧСИ, с подробно описани в него дължими суми.

На 23.02.2026 г. съдебният изпълнител е съставил протокол за разпределение на основание чл. 460 ГПК. В него е посочено, че подлежащата на разпределение сума, постъпила в изпълнение на заповед от „Банка ДСК“ АД, е в размер на 24703,29 евро, като се разпределя, както следва:

I. На основание чл. 136, т. 1 ЗЗД: 1. Сторените от първоначалния взыскател „А.п.к.“ ЕООД разноски в размер на 294,06 евро /такси/ и 2556,46 евро /адвокатски хонорар/; 2. Сторените от взыскателя „д.Д.“ ЕООД разноски в размер на 31,36 евро /такси/; 3. Сторените от взыскателя „С.-Б.“ ЕООД разноски в размер на 49,08 евро /такси/; 4. 18,42 евро с ДДС – на основание т. 13 ТТРЗЧСИ, 30,76 евро – на основание т. 4 ТТРЗЧСИ, 1913,60 евро – на основание т. 26 ТТРЗЧСИ;

II. На основание чл. 136, т. 6 ЗЗД – вземания на държавата в размер на 14805,28 евро;

III. Остатъкът от сумата в размер на 5001,66 евро е разпределен по

съразмерност между вискателите, както следва: 1. 855,23 евро за „А.п.к.“ ЕООД; 2. 2184,29 евро за „д.Д.“ ЕООД; 3. 1962,13 евро за „С.-Б.“ ЕООД.

Настоящата съдебна инстанция намира, че с право на предпочтително удовлетворение по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД се ползват вземанията за разноски по обезпечаването и принудителното изпълнение, както и за исковете по чл. 134 и чл. 135 – от стойността на имота, за който са направени, спрямо кредиторите, които се ползват от тези разноски. Тази привилегия е налице, когато разноските ползват всички кредитори и същите са направени за осъществяване на конкретния изпълнителен способ, в резултат на който е постъпила подлежащата на разпределение сума. Разноските на присъединения с удостоверение вискател, с изключение на тези по исковете по чл. 134 и чл. 135 ЗЗД, нямат такъв характер. В този смисъл са и задължителните разяснения, дадени в т. 6 от ТР № 2/26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 г. на ВКС, ОСГТК, според които не се ползват с право на предпочтително удовлетворяване по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД никакви разноски на присъединени вискатели, освен разноските по исковете по чл. 134 и чл. 135 ЗЗД, когато са направени от тях. В случая се касае за разноски за заплатено от присъединени вискател „С.-Б.“ ЕООД адвокатско възнаграждение по образуването от него изп. дело № 471/2025 г. по описа на ЧСИ И.С., които съобразно изложеното по-горе правно становище не се ползват с право на предпочтително удовлетворяване. Ето защо правилно същите не са включени като привилегировано вземане по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД в обжалваното разпределение.

Предвид изложеното, подадената от „С.-Б.“ ЕООД жалба по чл. 463 ГПК е неоснователна, поради което същата следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на делото, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК жалбоподателят следва да заплати на ответника по жалбата „А.п.к.“ ЕООД сторените в настоящото производство съдебни разноски в размер на 2300 евро – адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита от 11.03.2026 г.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на „С.-Б.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. П., ***, срещу разпределение от 23.02.2026г. по изпълнително дело № 20258720400302 по описа на ЧСИ Д.Ц., рег. № 872 на КЧСИ.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „С.-Б.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. П., ***, да заплати на „А.п.к.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., ***, Абакус бизнес център, сумата от 2300 евро – съдебни разноски пред Окръжен съд – Стара Загора.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Пловдив в
едноседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____